

ABDURRAHMAN UZUN

SÖZLERİM EKSİK KALIR

**BENİ
KALBİMDEN
DİNLE**

DESTEK YAYINLARI: 1422
DENEME: 7

ABDURRAHMAN UZUN / SÖZLERİM EKSİK KALIR BENİ KALBİMDEN DİNLE

Her hakkı saklıdır. Bu eserin aynen ya da özet olarak hiçbir bölümü,
yayınevinin yazılı izni alınmadan kullanılamaz.

İmtiyaz Sahibi: Yelda Cumalıoğlu
Genel Yayın Yönetmeni: Ertürk Akşun
Yayın Koordinatörü: Özlem Esmergül
Editör: Vicdan Sever
Son Okuma: Devrim Yalkut
Kapak Tasarım: Melike Doğan
Sayfa Düzeni: Işıl Ilgıt Şimşek
Sosyal Medya-Grafik: Tuğçe Budak - Mesud Topal

Destek Yayınları: Mart 2021
10. Baskı Mart 2021
13. Baskı Nisan 2021
14. Baskı Mayıs 2021
16. Baskı Haziran 2021
Yayıncı Sertifika No. 13226

ISBN 978-625-441-178-6

© Destek Yayınları
Abdi İpekçi Caddesi No. 31/5 Nişantaşı/İstanbul
Tel. (0) 212 252 22 42
Faks: (0) 212 252 22 43
www.destekdukkani.com
info@destekyayinlari.com
facebook.com/DestekYayinevi
twitter.com/destekyayinlari
instagram.com/destekyayinlari
www.destekmedyagrubu.com

Deniz Matbaa Mücellit - Çetin Koçak
Maltepe Mahallesi Hastane Yolu Sok No: 1/6
Zeytinburnu / İstanbul
Sertifika No: 48625

ABDURRAHMAN UZUN

SÖZLERİM EKSİK KALIR

**BENİ
KALBİMDEN
DİNLE**

İÇİNDEKİLER

Önsöz Niyetine.....	9
Anahtar.....	12
Gölgesi Özgürlük, Rüzgârı Bereket	
Tek Sevdası Şahadet.....	16
Bütün Hikâye Görmektir Aslında.....	23
Aheste.....	31
Var mısın Bu Dikenli Yolda Benimle Yürümeye?.....	33
“Seferden Sorumluyuz, Zaferden Değil!”	35
En Büyük İbadet, Gönüldeki Kasveti Dağıtmaktır.....	39
Sen Kokar Her Kasımpatı... ..	42
Nasiplerin En Güzeli: Aşk.....	46
Ona De ki.....	50
Taşa İşlenen Sır.....	52
O’sun Sen!	62
Alametifarika.....	64
El Âlem Ne Der?... ..	66
Bitmeyen Aşk: Kudüs	74
Gönülден Gelen Misafir... ..	76
Allah Rızka Kefildir!.....	79
Hangi Sinek En Yüksekçe Uçtu?	82

Ertelemekten Vazgeç!	87
Beni Kalbimden Dinle!	92
Ağlamak İyidir... Beraber Ağlamak...	97
Önce Yanacak Sonra Yaşayacaksınız!.....	103
Girmesin O Kelime Lügatime...	106
Yalnız Sana Eğrim Başımı...	112
Hu Çeker Yaprakları Servi Ağacının...	116
Boynu Kıldan İnce Adamlar...	123
Sen de Susma, Olur mu?	125
Görünmez Yüklere Hasılız...	130
Bam Teli...	138
Zeytin Ağacı Altında Bir Melek...	140
Benim Annem Ümmiydi...	146
Ben Bir Düğüne Şahit Oldum...	154
Cenneti Ucuz mu Sandın?	158
Çomak...	162
Kor Ateşlerde Yanasın...	167
Kalbi Gülen Güzel İnsanlar.....	171
Korkma, Kaybetmezsin!.....	177
Son Söz Niyetine...	181

YAZAR HAKKINDA

Dertli bir Anadolu evladı diye tanımlıyorum kendimi, en kisasından yani.

Gazeteci miyim?...

Türkiye Haber Merkezi adında, 10 yıldır internet üzerinden habercilik yapan bir haber merkezinin genel yayın yönetmeniyim.

Yani EVET, gazeteciyim.

Reklamcı mıyım?...

Yaklaşık 30 kişilik bir ekiplerle şirketlere, kurumlara, kişilere ajans hizmeti veren, iletişim dili ve onlara kreatif anlamda strateji geliştiren Uzer Medya adında bir şirketimiz var. Oranın idarecisiyim.

Yani EVET, reklamcıyım.

Yazar mıyım?...

Kelimelerin duygusunu saatlerce düşünür, kelimelerin arasında dolaşır, satır başında heyecan, satır sonunda nefessiz kaldığım anlarım vardır benim. Elinizdeki bu kitap yüreğimdeki nakış nakış işlediğim ilk kitabım. Yani haddimizi aşmadan, ustalarımıza saygısızlık etmeden yazar mısınız dersiniz...

Yani EVET, yazarım.

Allah bağışlasın iki erkek çocuk babası ve her daim arkamı toplayan, eksiğimi tamamlayan, yorulduğumda yüküme ortak olan bir hayat arkadaşına sahip şanslı biriyim. Ümmi bir anenin ve hafız bir babanın 10 evladından 7 numaralı olarak, 1981 yılının yağmurlu bir mayıs sabahında, Rize merkeze bağlı Kendirli beldesinde dünyaya geldim.

Sosyal medyada verdiğimiz mücadeleden dolayı birilerinin en yakın dostu, kardeşi, evladı, birilerinin de sadece dışardan gördüğü kadarıyla değerlendirdiği, hiç haz almadığı hatta bir kaşık suda boğmak istediği bir adamım.

Tüm bunların yanında en sevdiğim ve aslında hayatımın her alanında beni ifade ettiğini düşündüğüm tanımlama şudur:

Ben, çocukluğu Karadeniz'in denize dik inen yamaçlarında geçmiş, gençliği İmam Hatip sıralarında ve üniversite koridorlarında demlenmiş, 15 yıldır kültür-sanat ve iletişim alanında Rahmani bir mücadele veren, kartvizitine sıfat olarak "sade bir kul" yazdırmayı düşünen dertli bir Anadolu evladıyım.

Önsöz Niyetine...

Buyurun sizi şöyle önden alalım.

Ama içeri girmeden tüm sıfatları, kimlikleri, bizim sandığımız ama aslında bize “emanet” olan her şeyi dışarıda bırakın da öyle girin içeri.

Bana ait bildiklerinizi de koyun kenara.

Eğer beni tanımıyorsanız da oh ne âlâ.😊

İşte şimdi dolaşabilirsiniz gönlünüzce sayfaların arasında, kelimelerden birini yakalayıp sarılın ona.

“Bir kitap okudum hayatım değişti!” der misiniz bilmem bu kitabı okuduktan sonra.

Ama hayatınızı değiştirecek kitap bu değil ki aslında.

Meleklerin aracı olduğu kitapta arayın o sırlı mucizeyi.

Gelin biz dertleşelim, dizimizdeki yaranın acısını nasıl azaltırız onu konuşalım, maddeden sıyralım kendimizi, dost kazandım diyebilelim, bir kalbe düştüm eridim piştim diyelim, annemi sevdim, evladımı alnından öpebildim, yalnız kaldım, kalbime döndüm ve “Bana Allah yeter dedim” diyebilelim.

Sen türkü dinle, ben arabeskten yana olayım.

Bazen seyyah olalım, ama Mardin’de de bir duralım. Dünyaya bir de oradan bakalım.

Gel, uykudan daha hayırlı olan zamanlarda kavuşalım. O vakitler güneşin busesini hissedelim, öyle ayrılalım.

Bir anahtar var sayfaların arasında onu bul mutlaka. Bamtelini sızlatan yerde biraz dur, ağla...

Ömür boyu unutamayacağım bir düğüne şahit oldum ben, gel mutlaka, o düğünde beni yalnız bırakma.

El âlem ne der diye çok yorulma ve servi ağacı altında hayal kurmaktan sakın geri durma.

Boynu kıldan ince adamları tanımadan onları çaresiz sanma.

Âşık olmak nasip meselesidir unutma!

Adamlığın cinsiyetle değil şahsiyetle ilgili olduğunu es geçip adam kelimesine takılma.

Eğer haddimi aşarsam tut beni ne olur, bırakma!

Bir de hayatının başrolünü kimseye kaptırma.

Sözümün önü bu kadar.

Hayat yolculuğumda bana eşlik eden hikâyemin güzel insanlarına teşekkürler.

Biz sefere çıkalım zafere sonra bakalım.

“Film jenerik ile başlar”
cümlesini üniversitedeyken film kurgu dersinde
bir hocamdan öğrenmiştim.
Bense kabul etmemiştim bu kuralı.
Bana göre film jenerik ile değil, fragman ile başlar.
Çünkü fragman,
filmi izleyicinin gündemine sokar
ve seyirciyi izleyeceği filme hazırlar.

Kitap yazımında ana kriter nedir bilmiyorum
ama ben bu kitabın fragmanı olarak
bu bölümü (Anahtar) hazırladım.
Birazdan okuyacağınız bu kitabın sayfaları ile ilgili
size ipucu vermesi,
belli belirsiz göz kırpması ve
kalbimdeki atmosferi yansıtmayı niyetiyle...

Kabul buyurun lütfen...

Anahtar...

Öyleyse hadi anlat bana!

Hangi hayal rüzgârı söküp attı gönül yamaçlarına ekilen tohumları da, böyle mahzun kaldı baharımız?

Hangi diploma yüceltti seni de, kaldı bu dava ayaklarının altında?

Hangi havuzlu sitenin sosyal alanı hapsetti, hangi süslü mekânlar gasp etti senin kızıl elmaya vurgun ruhunu?

Kaldır başını genç adam!

Umudun nakış nakış işlendiği gözlerini göreyim.

Konuş benimle...

Susmak, dönüp gitmek, kenara çekilmek de ne?

Genç adam, haydi sen de bana sor!

Hangi heves alıkoydu, sana Peygamber'i (sav) anlatmaktan beni?

Hangi telaş dolandı ayaklarıma da, taşıyamadım bu davanın aşkını senin kalbine?

Hangi balyoz viran etti sana geldiğim merdivenleri, hangi çorak çöllere saçtım, yadigâr tohumlarını bu kadim medeniyetin?

Teselli et beni genç adam!

Biraz cesaret ver bana ki bakabileyim o parlayan gözbebeklerine.

İşıl işıl sermayesini bitirdim bu mukaddes yolculuğun, kaybettim yönümü, göremiyorum önümü, dermanı kesildi dizlerimin, varamadım menziline Kurtuluş Vadisi'nin.

Hele biraz omuz ver taşıdığım yüke...

İnandır beni genç adam!

Anlıyorum de, benim dilime dolanan kelimelere yüklü olan manayı.

Duyuyorum de, susturulmuş feryatlarını.

Elimi göğsüne daya, dolsun bu kirli avuçlarımın içine kalp atışların.

İşte bu yürek diyeyim, bu yürektir yuvası kutlu sevdanın.

Sahip çık genç adam!

Şerefelerinden güvercinler kanat çırpın bu minareler senin.

Bu motifler yadigâr sana atandan.

Dedenden mirastır sana bu kavga.

Gölgesinde abıhayat olan çınarlar sana emanet.

Farkına var kendinin genç adam!

Canlar alınan, başlar verilen bu cenk meydanının yığidi sensin.

Malazgirt'ten şahlanan atın süvarisi sen.

Mazlumun gözyaşına mendil, yarınlara yön verecek pusula sendedir.

Kirlendi kulaklarımız küfrün çılgınlıklarıyla, kurtar bizi bu ömür yiyen sessizlikten, mırıldan bize marşını sevdamızın...

Hazırlan genç adam!
Sebepsiz yaprak kımıldamazmış bu âlemde, sorgula!
Gaflet divanı rahattır, ardına bakmadan çekip gitmekse kolay, uyan!
Derdini seccadene fısılda, ağla!
“Ne derler?” diye diye tükettik sonu belli olmayan günleri...
Emrolunanı gündemine al.
İştittik ve iman ettik de!
Zamanın ardından mektuplar yaz bugünlerimize.
Mahcup et umutsuz gönülleri, heyecanlandır bir gül için
bin gönül feda edenleri.

Dirilsin bağrımızda cesareti özgürlüğün.
Büyüsün ruhun, genişlesin göğsün, taşsın sığ koylarından
madde âleminin.
Göklerden gelen nidaya muhatap sensin.

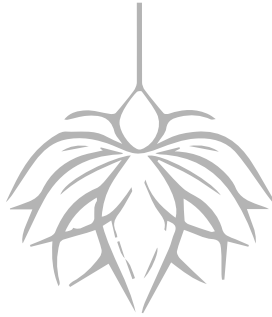
Diril, çalış ve haykır.
Unutma!
Kilitli kapıların anahtarı sensin.

*Sözlerim Eksik Kalır
Beni Kalbimden Dinle*

*Hayatımızın fragmanı, O'nun adı ile okumak,
O'nun kuralları ile yaşamak
ve O'na kavuşmak...
Gerisi sinemadaki patlamış mısır,
olsa da olur olmasa da...*

A.U.

Gölgesi Özgürlük, Rüzgârı Bereket, Tek Sevdası Şahadet...

Nereden başlayayım bilmiyorum...

Aklımdakileri, yüreğimdekileri hangi kelimelere, hangi cümlelere sarıp sarmalayayım da anlatayım?

Üç kuruşluk uyukum vardı o da kaçtı, sığındım yine kaleme...

Şöyle bir de müzik dokunsun ki incelsin toz duman arasında diri kalmaya çalışan ruhum.

Şöyle aradım ne var ne yok; eskilerden bir türkü mü dinlesem, klasik bir sanat musikisi mi? Ya da yabancı bir müzik açıp sadece müziğin ritmine mi bıraksam kendimi?

Bir de yeni müzikler var...

Yaşlı da değilim ama uzak geliyor bana. Alışamadım. Hele bazıları var ki gerçekten ne oluyor diye bir durup düşünüyorum. Biz yeniye yabancı, yeniler bize... Nerede buluşulur bilmiyorum.

Eski nedir? Eskiye kimdir?

Yeni olmak neden eskiye kör, sağır ve hissiz olmayı gerektirir?

Bize niye solmayan renk, kaybolmayan gerçek, muazzam bir mazi “eski” diye öğretilir?